

PICASSO

Πάμπλο Πικάσο

Ο Πάμπλο Πικάσο

(25 Οκτωβρίου, 1881 – 8
Απριλίου, 1973 - 92 ετών)

είναι ένας από τους
κυριότερους Ισπανούς
εκπροσώπους της τέχνης
του 20ου αιώνα,
συνιδρυτής μαζί με τον
Ζωρζ Μπρακ του κυβισμού
και με σημαντική
συνεισφορά στη
διαμόρφωση και εξέλιξη
της μοντέρνας και
σύγχρονης τέχνης.

Το πλήρες όνομά του ήταν *Pablo* (ή *El Pablito*) *Ruiz Picasso*. Ο πατέρας του ονομαζόταν José Ruiz y Blasco και ήταν επίσης ζωγράφος ενώ μητέρα του ήταν η María Picasso y López. Τα πρώτα έργα του τα υπέγραφε ως Ruiz Blasco αλλά από το 1901 άρχισε να χρησιμοποιεί το όνομα της μητέρας του.

Γεννήθηκε στη Μάλαγα της Ισπανίας όπου πέρασε και τα δέκα πρώτα χρόνια της ζωής του. Τα πρώτα μαθήματα ζωγραφικής, τα έλαβε από τον πατέρα του, ο οποίος δίδασκε σε διάφορες ακαδημαϊκές σχολές. Ο ίδιος ο Πικάσο ξεκίνησε να ζωγραφίζει σε πολύ μικρή ηλικία και έδειξε από νωρίς δείγματα του ταλέντου του.

Το 1892 η οικογένειά του μετακόμισε στην Λα Κορούνια όπου έζησε για τα επόμενα τέσσερα χρόνια, σπουδάζοντας στην τοπική σχολή καλών τεχνών.

Το 1895, ο πατέρας του έγινε καθηγητής στην ακαδημία καλών τεχνών της Βαρκελώνης, όπου σπούδασε και ο Πάμπλο Πικάσο. Αργότερα, πραγματοποίησε ανώτερες σπουδές στην Βασιλική Ακαδημία Σαν Φερνάντο της Μαδρίτης, ωστόσο τις εγκατέλειψε στη διάρκεια του πρώτου έτους.

Το 1899 Επέστρεψε
στη Βαρκελώνη, όπου
συναναστράφηκε με
την καλλιτεχνική
πρωτοπορία της
εποχής του, γεγονός
που είχε σημαντική
επίδραση στο έργο
του.

Την ίδια περίοδο,
εγκατέλειψε τον
κλασικισμό και άρχισε
να πειραματίζεται με
νέες τεχνοτροπίες

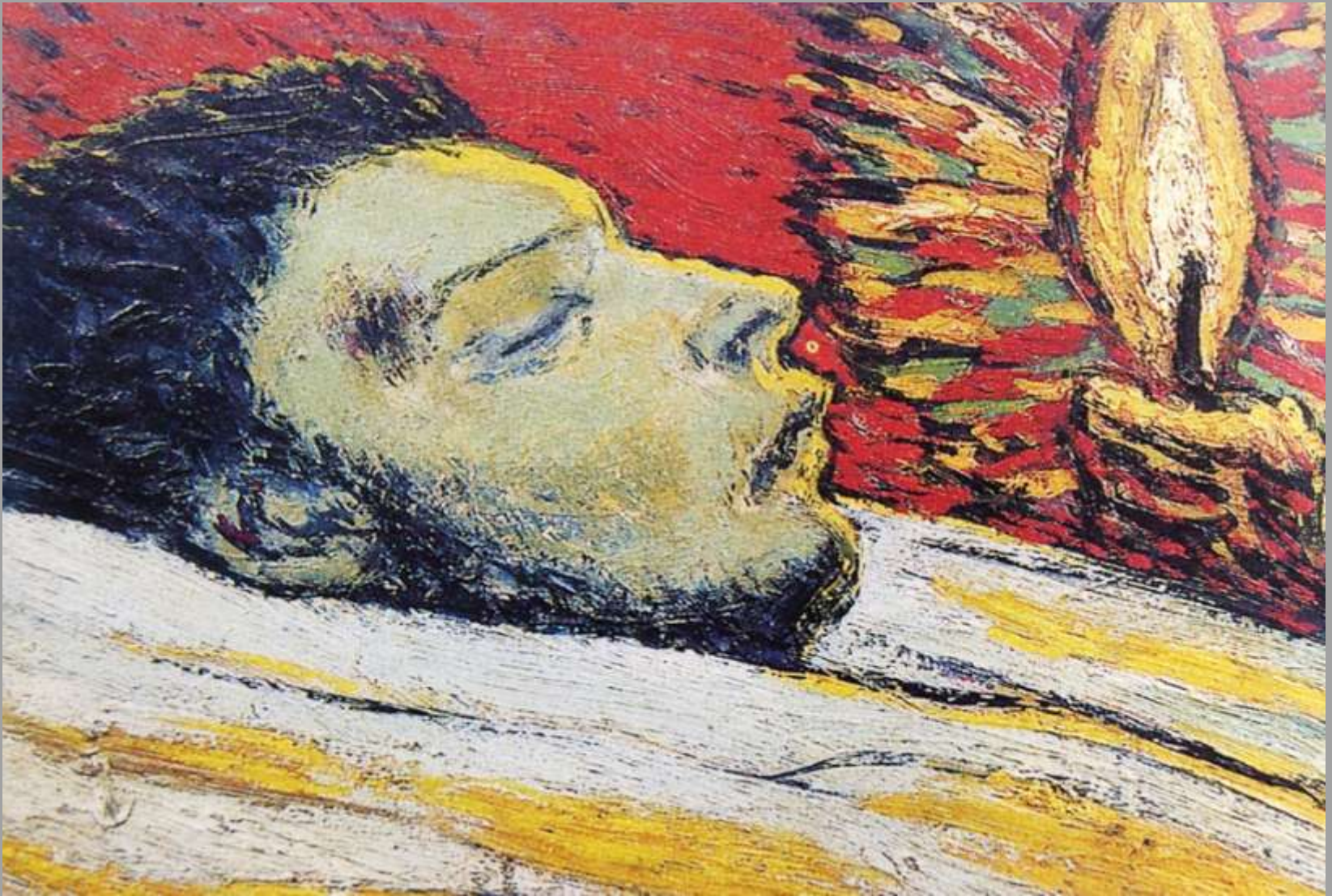
Το 1900,
εγκαταστάθηκε στο
Παρίσι με το φίλο
του Κασαχέμας και
συγκεκριμένα στη
Μονμάρτη, που
αποτελούσε
σημαντικό κέντρο
της καλλιτεχνικής
ζωής. Στο Παρίσι
αρχίζει και η
καλλιτεχνική
περιπέτεια του
ΠΙΚΑΣΟ.

Το 1902 αυτοκτονεί ο
Κασαχέμας.

(Γαλάζια περίοδος)

Κάρλες Κασαχέμας

Το έργο του Πικάσο, χωρίζεται συνήθως σε τρεις διαφορετικές περιόδους.

Οι κυριότερες από αυτές είναι:

Μπλε ή Γαλάζια περίοδος (1901-1904). Η Ροζ περίοδος (1905-1907).

Η Κυβιστική περίοδος (1907-1915).

• **Μπλε ή Γαλάζια** περίοδος (**1901-1904**): οι πίνακες του Πικάσο, αυτής της περιόδου, χαρακτηρίζονται από το **μπλε** χρώμα ή αποχρώσεις του και συμβολίζουν μία συναισθηματικά φορτισμένη περίοδο της ζωής του. Μερικά από τα πιο γνωστά έργα του ανήκουν σε αυτή, απεικονίζοντας ακροβάτες, αρλεκίνους, πόρνες, επαίτες και καλλιτέχνες.

Η μπλε περίοδος περιλαμβάνει πίνακες που ολοκληρώθηκαν κυρίως στο Παρίσι αλλά είναι περισσότερο επηρεασμένοι από την ισπανική ζωγραφική. Ξεκινά τη σχέση του με την **Φερνάντ Ολιβιέ** το 1905.

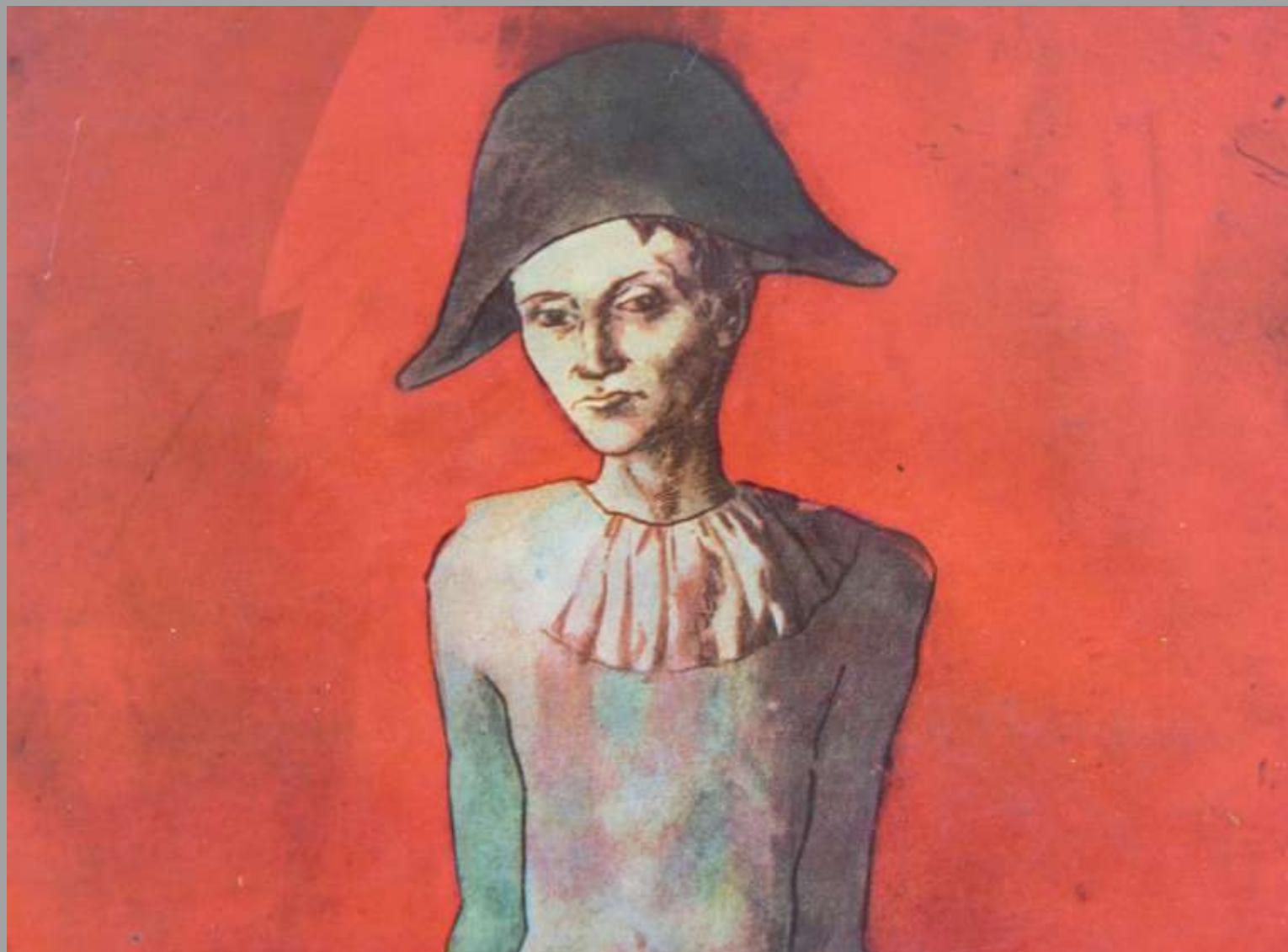

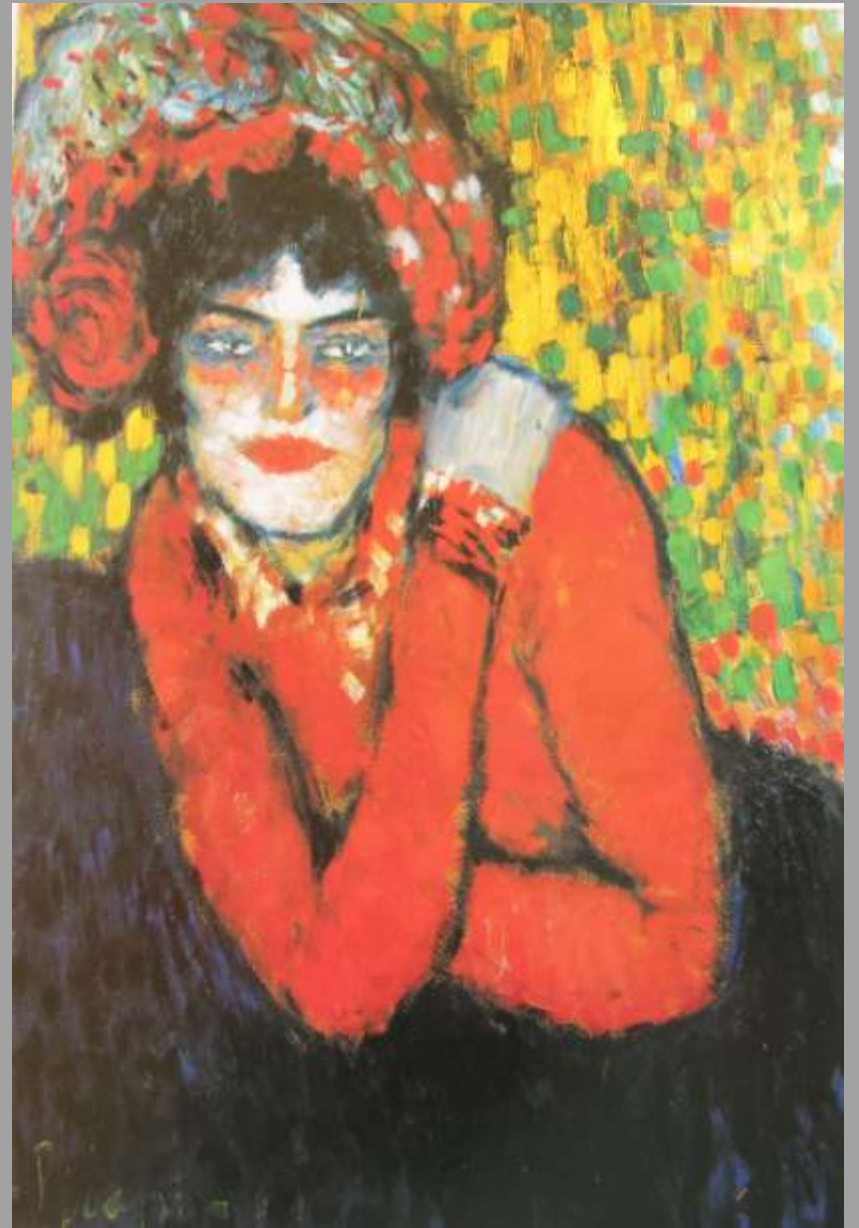
- Η **Ροζ** περίοδος (1905-1907): Στους πίνακες αυτής της περιόδου, κυριαρχούν τα κεραμικά χρώματα και οι γήινοι τόνοι, ενώ συχνά χαρακτηρίζονται ως περισσότερο λυρικοί και εύθυμοι. Θεωρείται η περίοδος κατά την οποία ο Πικάσο επηρεάστηκε περισσότερο από την γαλλική ζωγραφική.

Αναλυτικός κυβισμός (1907-1912): είναι η τεχνοτροπία που ανέπτυξε ο ίδιος ο Πικάσο μαζί με τον Μπρακ και ένας από τους δύο βασικούς τομείς του ρεύματος του κυβισμού.

Ο αναλυτικός κυβισμός (1907 –1912)

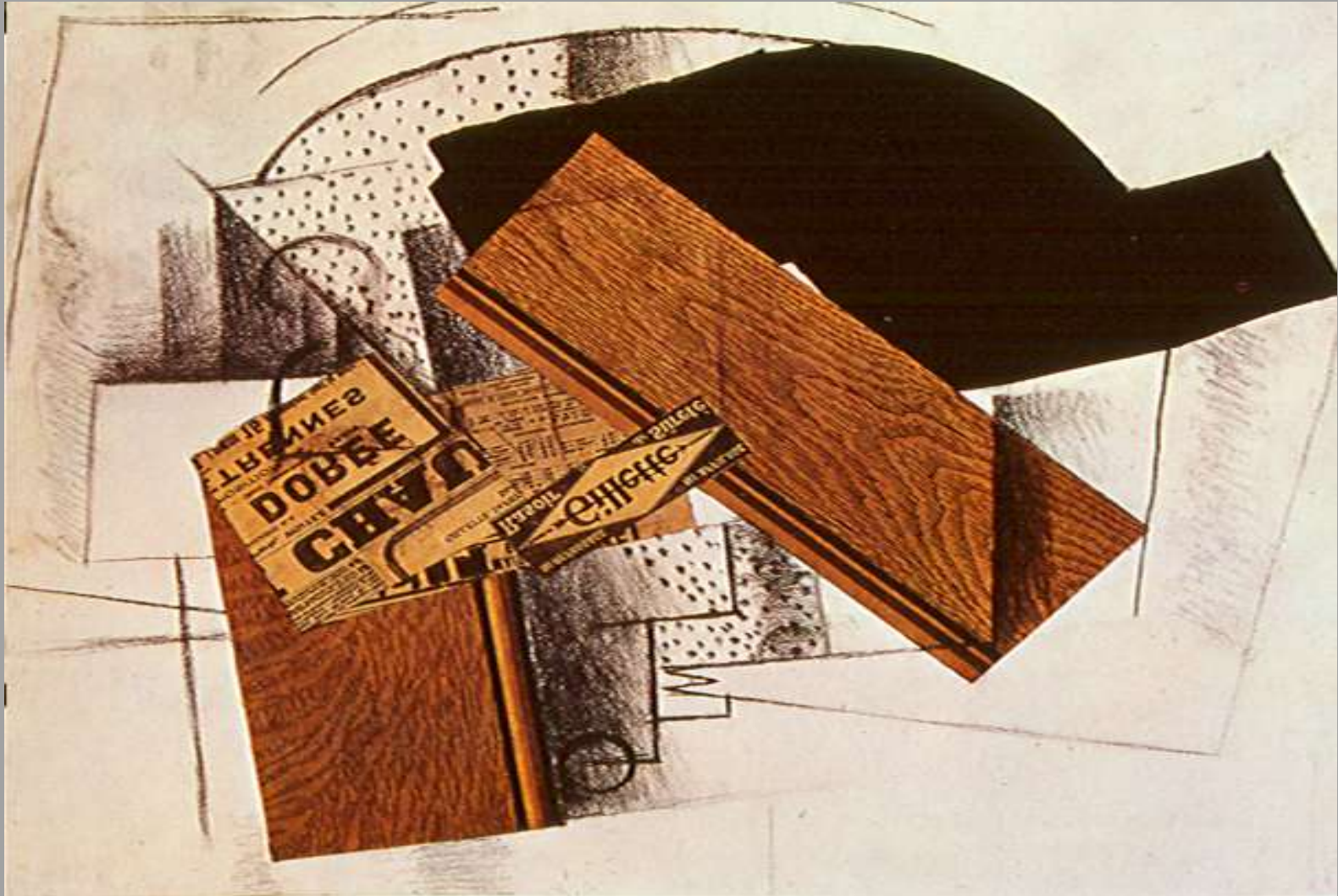
.Επιδιώκει να απεικονίσει το αντικείμενο πολλές φορές ταυτόχρονα στον πίνακα, δηλαδή έχουμε συγχρόνως όλες τις απόψεις των πλευρών του αντικειμένου.

Εδώ η φόρμα και ο χώρος συγχέονται μεταξύ τους. Όπως επίσης και συγχέονται τα διάφορα αντικείμενα μεταξύ τους.

Το χρώμα περιορίζεται σε μερικές μόνο διαβαθμίσεις του καφέ, του γκρι και του μπλε.

Συνθετικός κυβισμός (1912-1915): η περίοδος κατά την οποία ο Πικάσο και ο Μπρακ εξέλιξαν την κυβιστική οπτική, χρησιμοποιώντας την τεχνική του κολάζ.

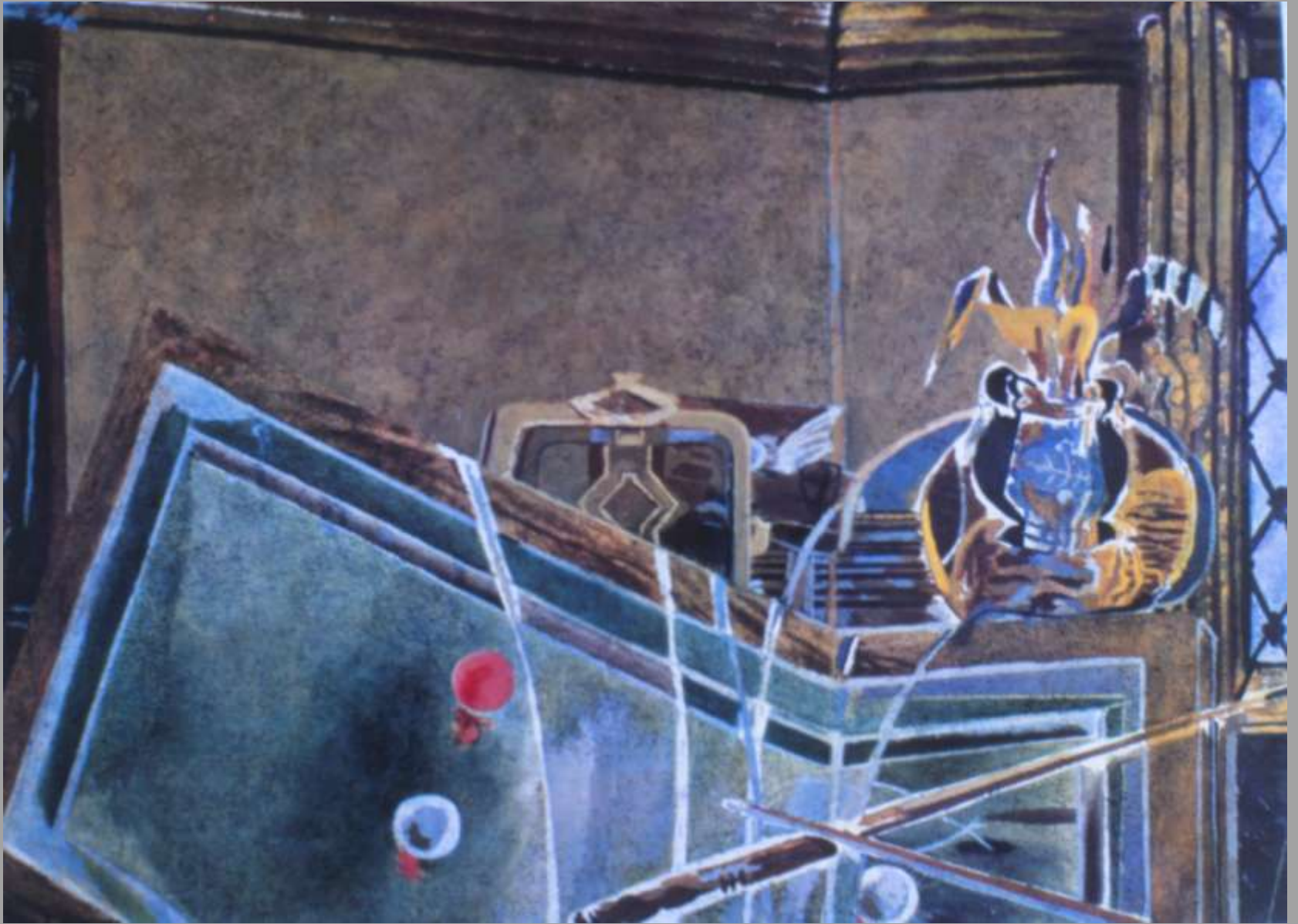

Ο συνθετικός κυβισμός

δεν είναι συνέχεια του αναλυτικού αλλά ολοκλήρωση και τελειοποίηση του.

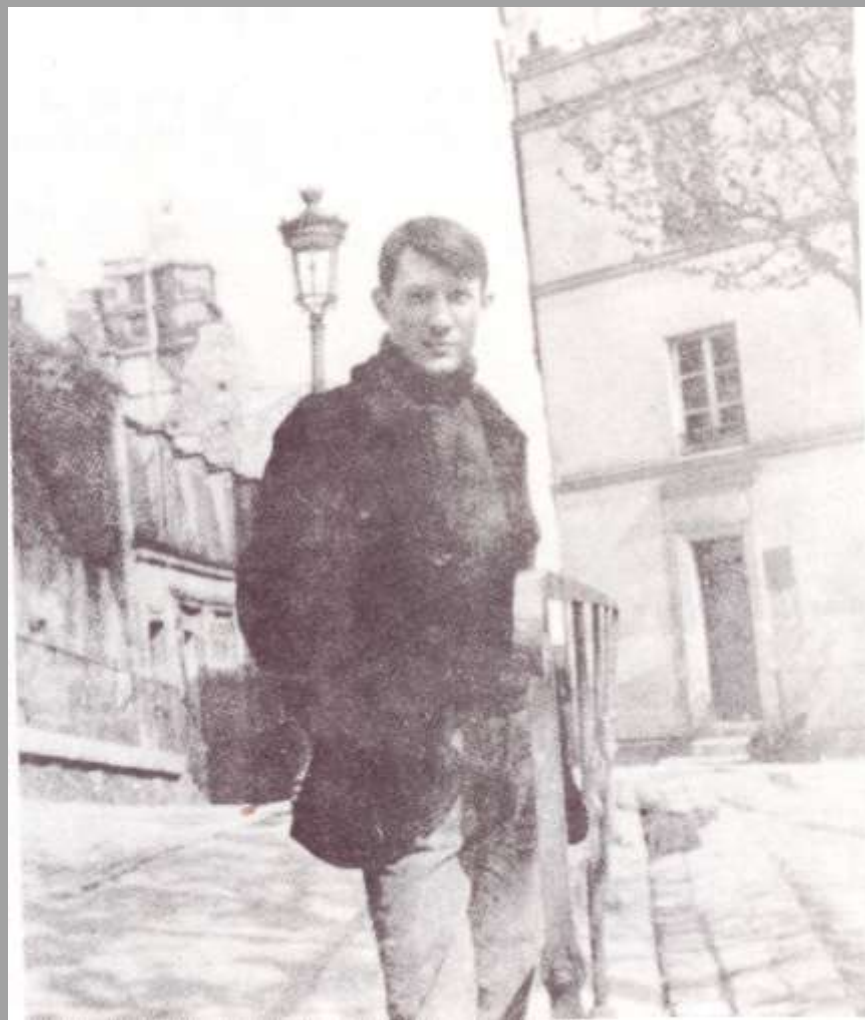
Τώρα οι καλλιτέχνες δεν επιδιώκουν την αναλυτική απεικόνιση ορισμένων αντικειμένων αλλά την δημιουργία καινούργιων, άγνωστων αντικειμένων.

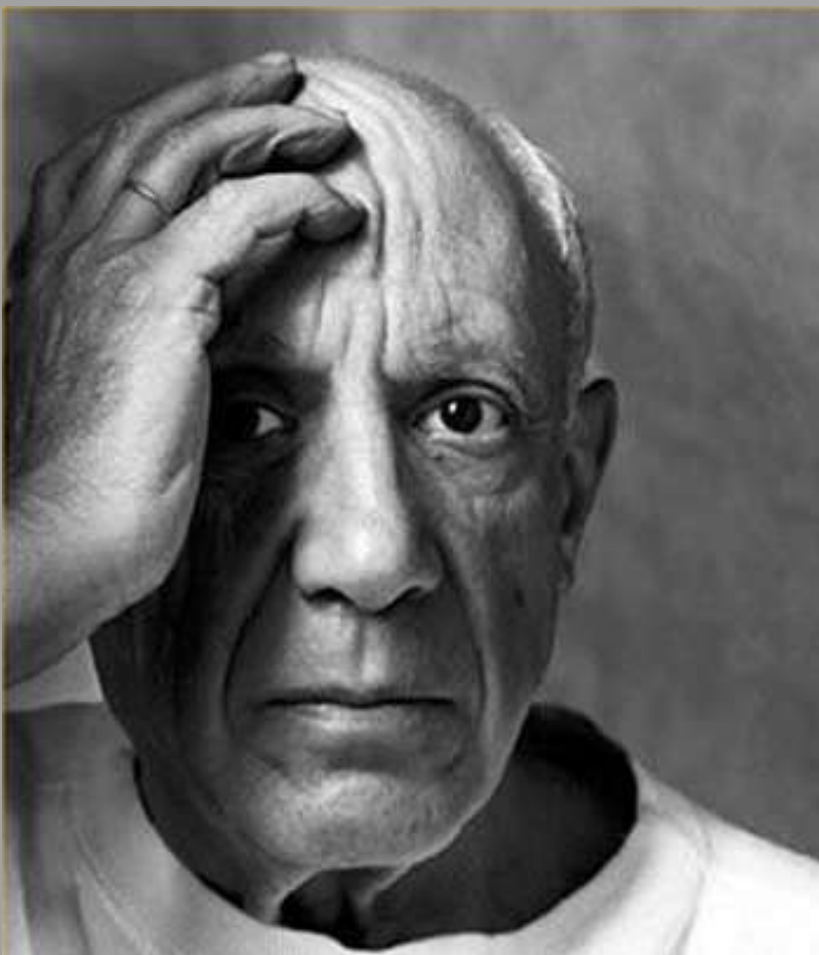

1912 νέα σύντροφος η Εύα Γκουέλ έως το 1915 που πεθαίνει.

1914 ξεσπά ο Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος

Πικάσο

Μπράκ

Το πρώτο βήμα προς την κατεύθυνση αυτή έγινε από τον Πικάσο (με «τις δεσποινίδες της Αβινιόν») και ακολούθησε ο Μπρακ με τα κολάζ, τα papiers collés και κάποια γράμματα ή και λέξεις που προσδίδουν στα έργα του και ένα γραφίστικο χαρακτήρα. Οι κυβιστές χρησιμοποιούν διάφορα υλικά όπως χαρτιά, εφημερίδες, τσουβάλια κα.

Οι δεσποινίδες της Αθηνών 1907

Οι επόμενες
περίοδοι στο έργο
του Πικάσο
περιλαμβάνουν μια
στροφή του σε
περισσότερο
κλασικές μορφές και
ένα μεσογειακό
πνεύμα (1916-1924)
και την
αλληλεπίδρασή του
με το
υπερρεαλιστικό
κίνημα στα μέσα της
δεκαετίας του 1920.

Το 1917 νέα σύντροφος η Ρωσίδα χορεύτρια μπαλέτου
Όλγα Κοκλόβα. Την παντρεύεται το 1918.

Όλγα Κοκλόβα 1917

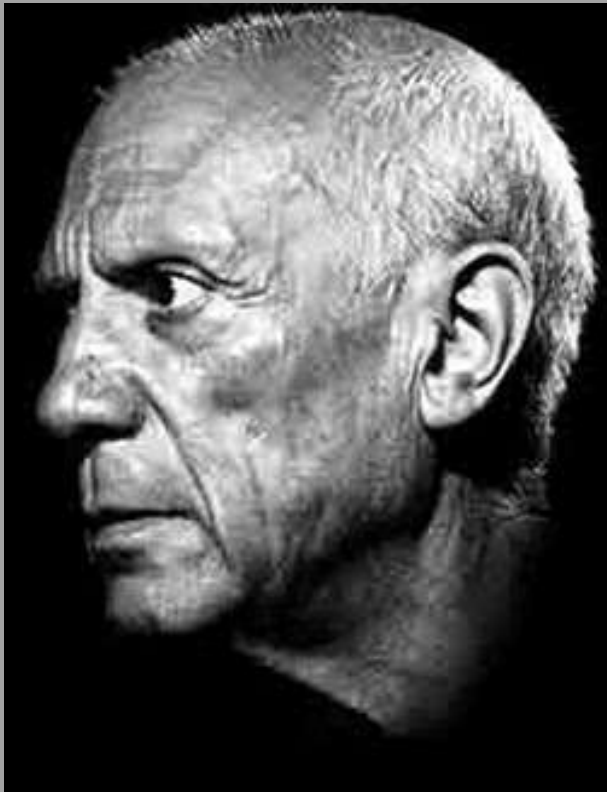

Το 1921 γεννιέται ο
Πάουλο Ρουίθ Πικάσο

**Το 1927 ξεκινά τη σχέση
με τη Μαρία Τερέζα
Βάλτερ.**

**Το 1935 η Όλγα & ο
Πικάσο χωρίζουν .**

Το 1935 γεννιέται η Μάγια κόρη του Πικάσο & της Μαρία Τερέζας.

Η ενασχόλησή του
με την γλυπτική
(από τα τέλη της
δεκαετίας του '20)
καθώς και το έργο
που
πραγματοποίησε
μετά το Β'
Παγκόσμιο πόλεμο
ήταν ένα από τα
τελευταία στάδια
στο ζωγραφικό του
έργο.

Ο Πικάσο ήταν πρώτα απ' όλα [ζωγράφος](#) εργάστηκε όμως με μικρά κεραμικά και χάλκινα γλυπτά, ενώ έγραψε ακόμη και ποιήματα.

Μέσα από τα ποιήματά του, ο Πικάσο εξέφρασε πιο έντονα την σχέση του με τον υπερρεαλισμό.

Ξεκίνησε τη συγγραφή τους το [1934](#) και συλλογές αυτών δημοσιεύτηκαν αργότερα στα περιοδικά *Cahiers d' Art* (Τετράδια τέχνης)

Το διασημότερο ίσως έργο του Πικάσο είναι η Γκερνίκα (ή Γκουέρνικα, με λατινική απόδοση στα ελληνικά), η απεικόνιση του Γερμανικού βομβαρδισμού της πόλης της Ισπανίας Γκερνίκα.

•**ΙΣΤΟΡΙΚΟ:** Το 1936,λίγο πριν ξεσπάσει ο Β΄ παγκόσμιος πόλεμος, αρχίζει ο ισπανικός εμφύλιος πόλεμος .Ο φασίστας στρατηγός Φράνκο με την βοήθεια του Χίτλερ προσπαθεί να καταπνίξει την νεαρή ισπανική δημοκρατία.

•Τα αεροπλάνα της Λουτβάφε (γερμανική αεροπορία) βομβαρδίζουν ένα μικρό χωριό την Guernica σκοτώνοντας για πρώτη φορά στο νεότερο πολιτισμό άμαχο πληθυσμό.

- Πρόκειται για ένα έργο μνημειακών διαστάσεων (3.50 ύψος X 7.50 πλάτος) που ήταν παραγγελία της νόμιμης ισπανικής κυβέρνησης για την διεθνή έκθεση στο Παρίσι (1937). Τα χρώματα του είναι σκούρα, δηλαδή τόνοι του μαύρου, του γκρι και του άσπρου.

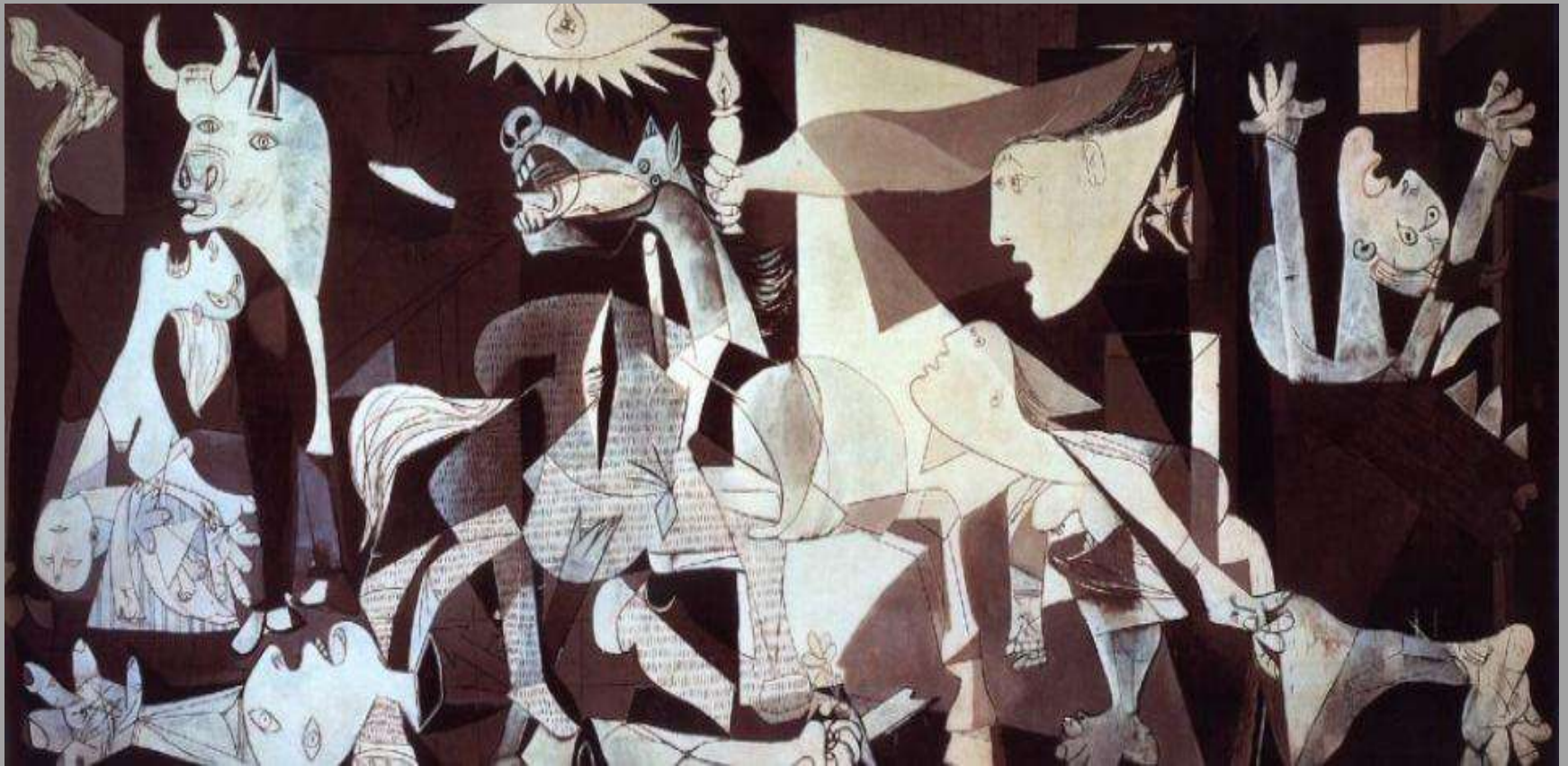

• ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ:

- Ο πίνακας αρχίζει αριστερά με μια γυναίκα-μητέρα που κρατά στην αγκαλιά της το νεκρό παιδί της. Ακριβώς επάνω της υπάρχει το κεφάλι ενός ταύρου που κατά τον καλλιτέχνη αντιπροσωπεύει την βία, τον φασισμό, τον πόλεμο, το σκοτάδι.
- Η μητέρα έχει μισάνοιχτο το στόμα της, παρουσιάζοντας έτσι τον πόνο να μοιάζει σαν κραυγή και φρίκη.

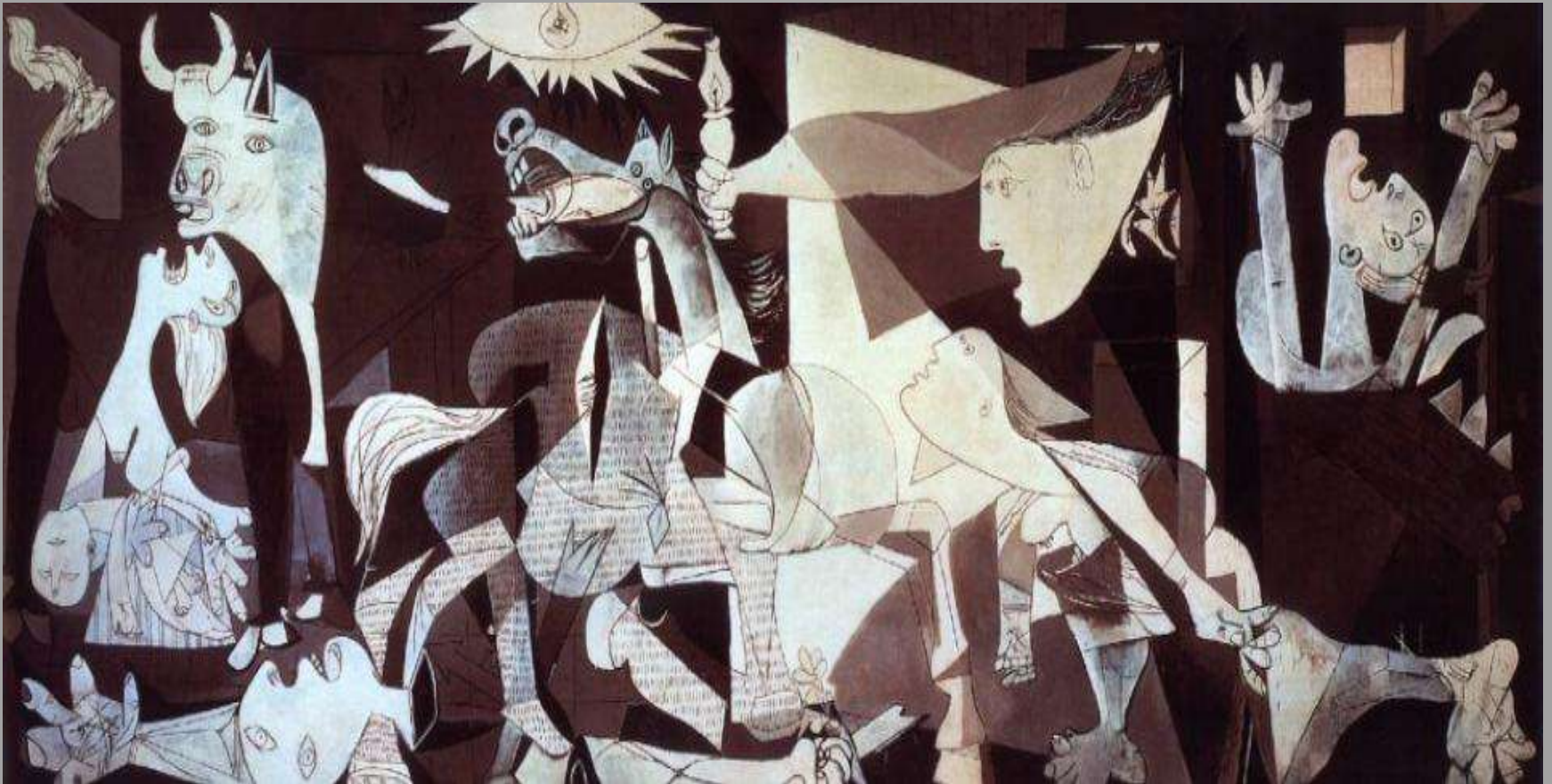

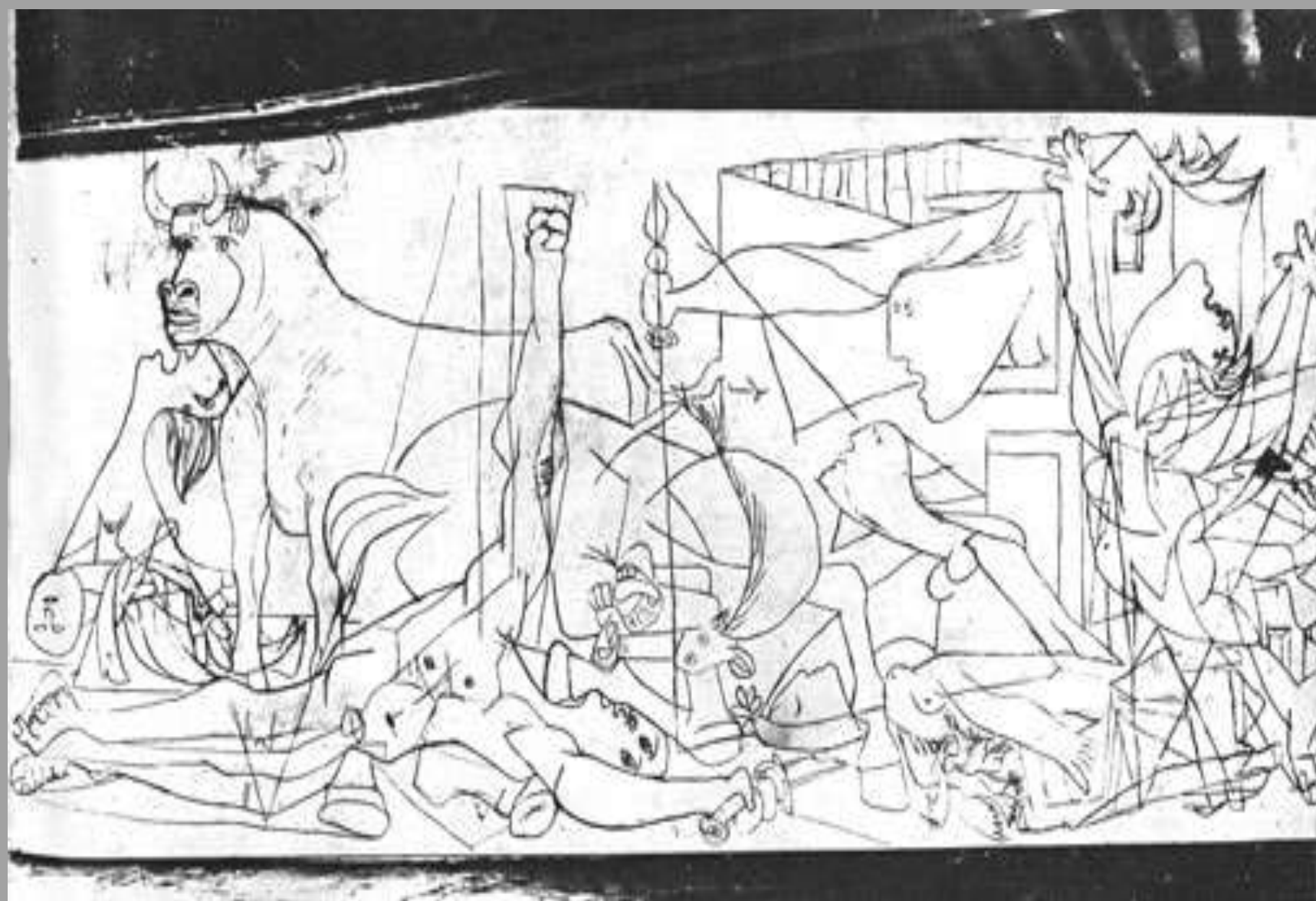
Κάτω εκτείνεται το σώμα ενός νεκρού πολεμιστή με τα χέρια ανοιγμένα και μορφή παραμορφωμένη. Η στάση αυτή θυμίζει την σταύρωση. Ακολουθεί ένα λογχισμένο πανικόβλητο άλογο, που συμβολίζει τον λαό που απεγνωσμένα φωνάζει ζητώντας βοήθεια.

Προς τα δεξιά της εικόνας διακρίνονται γυναικείες μορφές που προσπαθούν να γλιτώσουν από τον βομβαρδισμό. Στην άκρη δεξιά μια μορφή παριστάνει ένα άνθρωπο πριν πέσει νεκρός. Τα ημίλευκα και λευκά τριγωνάκια σημαίνουν ότι το κτίριο φλέγεται.

- Η σύνθεση του έργου βασίζεται σε μια μεγάλη πυραμίδα που έχει για κορυφή την λάμπα του πετρελαίου.

Αν προσέξει κανείς τα μάτια στα πρόσωπα της μητέρας, του νεκρού πολεμιστή, του ταύρου, του αλόγου και όλων των άλλων μορφών είναι όλα σε διαφορετικές και αφύσικες θέσεις. Αυτό συμβαίνει γιατί αντικρίζουν ένα κόσμο παράλογο και φριχτό.

- Η παραφροσύνη του πολέμου παρουσιάζετε ήδη με την μετατόπιση των ματιών από τις θέσεις τους και με τις παραμορφώσεις των σωμάτων.
- Ιδιαίτερα τα σώματα σχεδιάστηκαν έτσι ώστε να φαίνονται σαν κομματιασμένα, αποτέλεσμα που φέρνει η έκρηξη της βόμβας.

Ολόκληρος ο πίνακας δίνει την εντύπωση πως απεικονίζει εκείνο ακριβώς που συμβαίνει την στιγμή της έκρηξης.

Η γυναικεία μορφή που σηκώνει την λάμπα του πετρελαίου, είναι η μόνη που δεν φαίνεται χτυπημένη από τον βομβαρδισμό. Ακριβώς αυτή η μορφή είναι για τον καλλιτέχνη, η έννοια του πολιτισμού που προσπαθεί να σωθεί.

Η λάμπα που κρατά δεν εκπέμπει παρά το φως της τέχνης και του πολιτισμού.

Η διαδικασία της
ζωγραφικής του
πίνακα αποτυπώθηκε
σε μια σειρά
φωτογραφιών από τη
διασημότερη
ερωμένη του Πικάσο,
την **Dora Maar**, μια
διακεκριμένη
καλλιτέχνιδα

Γκερνίκα μετά τον βομβαρδισμό

- Η Γκερνίκα έμεινε κρεμασμένη στο [Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης](#) της [Νέας Υόρκης](#) για πολλά χρόνια και ο Πικάσο είχε δηλώσει πως δε θα επέστρεφε στην [Ισπανία](#) προτού αποκατασταθεί πλήρως η [δημοκρατία](#). Το [1981](#) η Γκερνίκα επιστράφηκε στην Ισπανία και εκτέθηκε στο [Μουσείο ντελ Πράδο](#). Το [1992](#) ο πίνακας μεταφέρθηκε στην οριστική του θέση στο [Εθνικό Μουσείο Τέχνης Βασίλισσα Σοφία](#) στη [Μαδρίτη](#), του οποίου έγινε το διασημότερο και σπουδαιότερο έκθεμα.

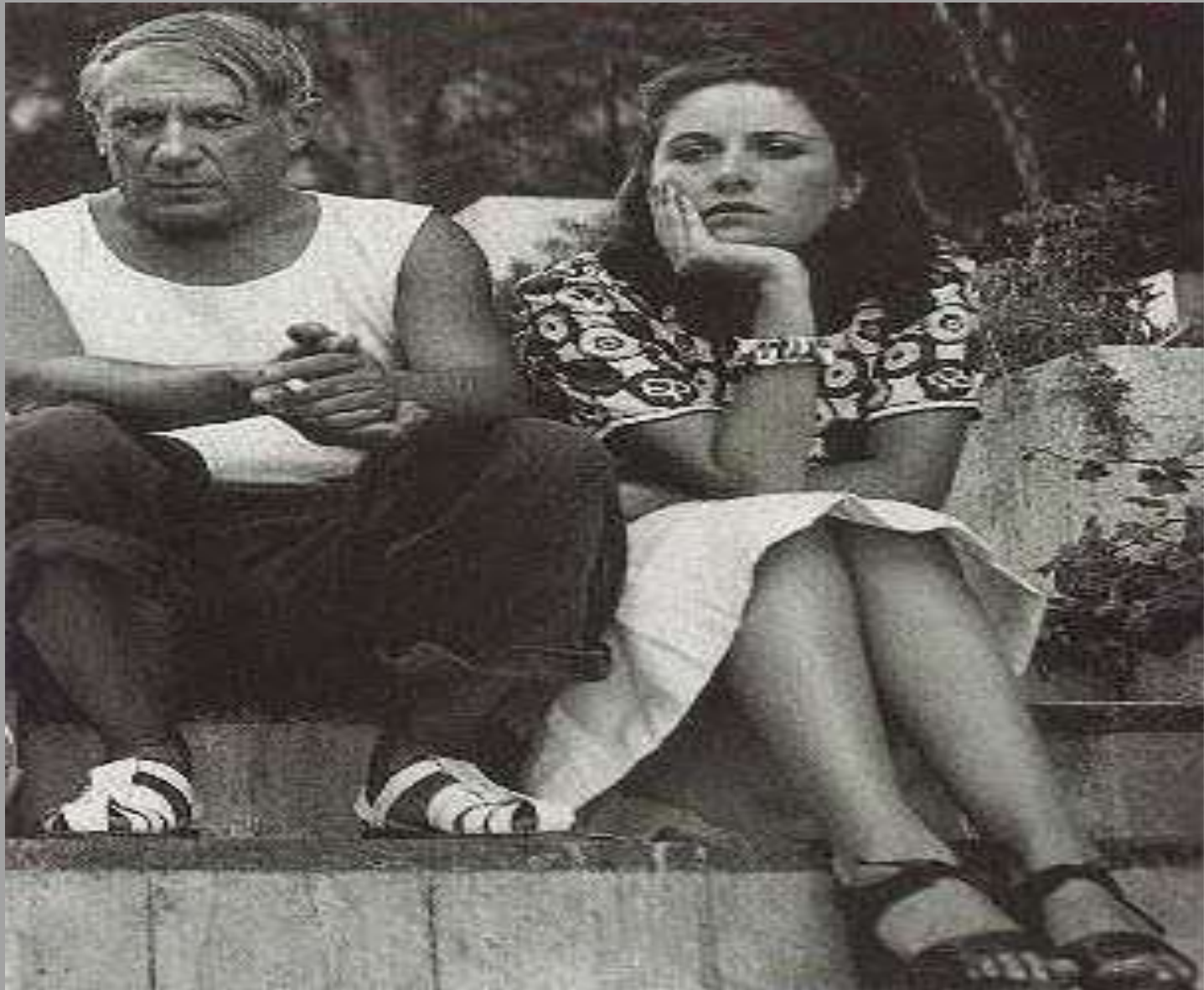
DORA MAAR

DORA MAAR

PICASSO – DORA MAAR

Το 1934 γνωρίζει τη
Φρανσουάζ Ζιλό, Κλόντ.

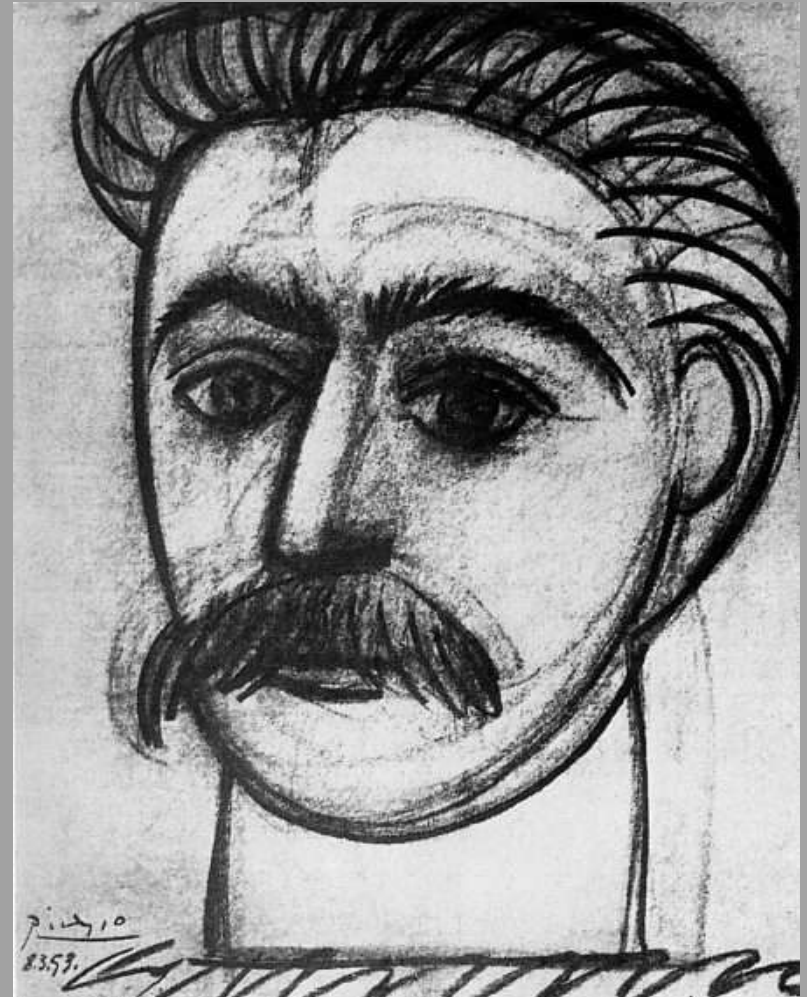
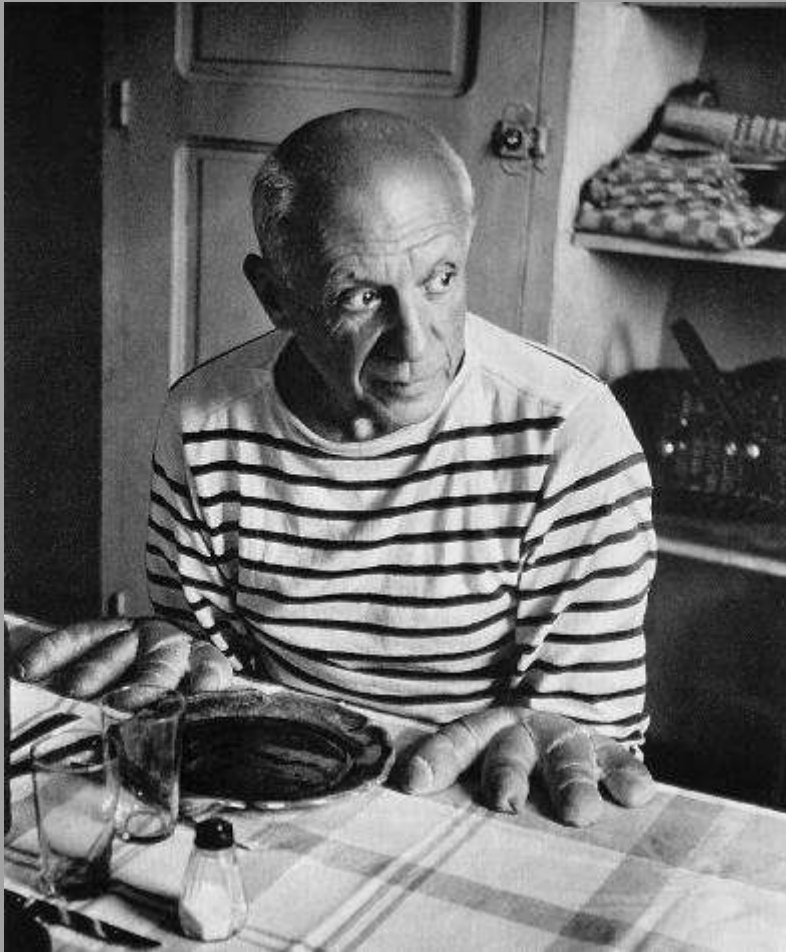

- Ο Πικάσο ήταν εξαιρετικά ταλαντούχος ως ζωγράφος και ως σχεδιαστής
- Ζωγράφισε ελαιογραφίες, [υδατογραφίες](#), παστέλ, κάρβουνο, μολύβι και μελάνι.
- Απέδωσε σύνθετες σκηνές ως απλές γεωμετρικές μορφές στα έργα του Κυβισμού, αλλά δημιούργησε επίσης και μεγαλοπρεπή ρεαλιστικά πορτραίτα.

Το 1944 γίνεται μέλος του Κομμουνιστικού Κόμματος Γαλλίας .
Το 1945 χωρίζει με την Ντόρα Μάαρ.

Σχέδιο του Στάλιν.

Το 1947 γέννηση του Κλοντ γιού του Πικάσο & της Φρανσουάζ Ζιλό.

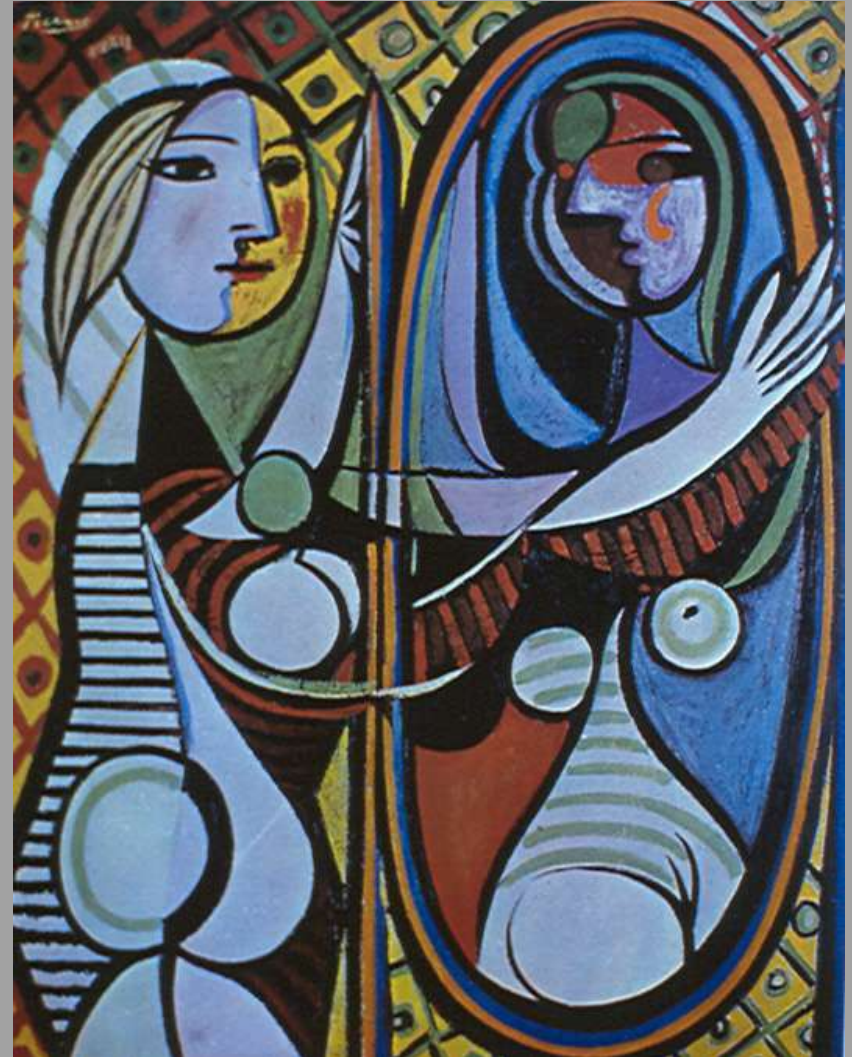
Το 1949 γέννηση της κόρης του Παλόμας

Το 1951 ξεκινά σχέση με τη Ζενεβιέβ Λεπόρτ

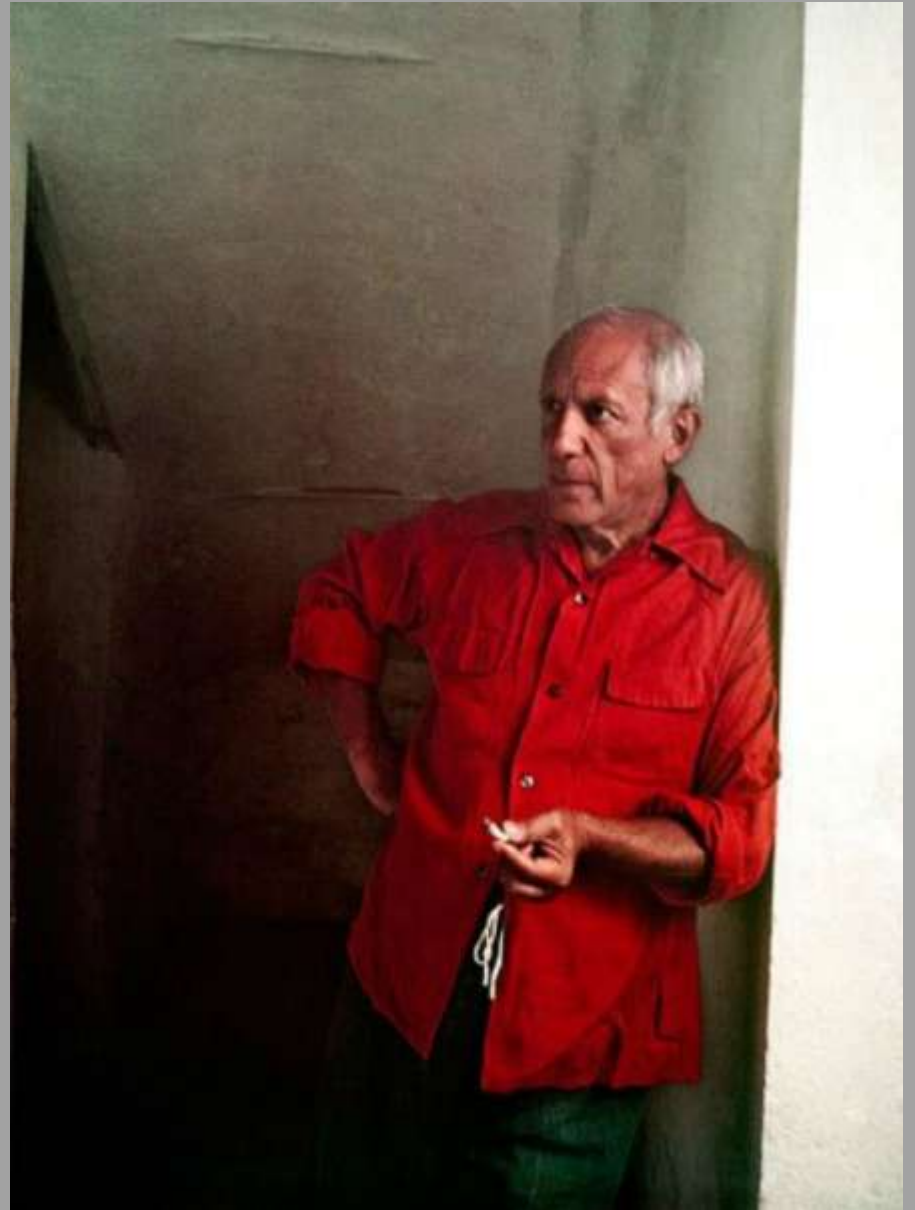

Το 1953 η Φρανσουάζ Ζιλό & ο Πικάσο χωρίζουν .

Το 1954 γνωριμία με την Ζακελίν Ρόκ και το 1961 την παντρεύεται είναι 80 ετών .

Πέθανε σε ηλικία 92 ετών το 1973.

